

so vit hava heldur ikki gjørt nakað fyri at kanna tann møguleikan, sigur Gunnar Mohr.

Í løtuni leggja teir størri dent á at halda viðlíka tey sambond teir hava fingið til Íslands, Grønlands og Hebridurnar.

Men hartil kemur sjálvandi allur hin føroyski flotín, sum jú við jøvnum millumbilum hevur umvælingar, umbyggingar ella vanliga klassan fyri neyðini.

Hugsa ikki um oljuvinnu – enn

Eitt annað, ið sum kunnugt er nógv frammi í hesum døgum, er ein møgulig oljuvinna við Føroyar. Men hetta er eisini nakað, ið liggur frammi í tíðini fyri skipasmiðjunnar viðkomandi.

– Sjálvandi fylgja vit við, men vit hava ikki gjørt nakað serligt fyri at gera okkum til reiðar til eina slíka vinnu. Og hon liggur fyri okkara viðkomandi longri frammi á vegnum. Men kemur tað hartil, at farið verður at leita, og at olja finst undir Føroyum, so er tað avgjort ein møguleiki fyri okkum eisini, sigur stjórni á Skipasmiðjuni á Skála.

Oljuvinnan er sum kunnugt nakað, sum í fall kann kasta rættiliga fitt av sær til føroyskar fyrirkur, og sjálvandi eisini innan skipasmiðjuvæðið, men væntandi

er kortini, at aðrir vinnubólkar í størri mun kunnu gera sær dælt av hesi vinnu at byrja við.

Men sjálvandi tá og um boripallar fara at stinga seg upp rundan um okkum, verður eyðvitað brúk fyri tí, ein skipasmiðja kann gera eisini.

Støðugt arbeiði

Tað sigur seg sjálvt, at eitt so stórt arbeiðspláss hevur stóran týðning fyri fyrst og fremst Skála, men eisini aðrar bygdir í Eysturoynni. Arbeiðsfólkið kemur nevniliga frá fleiri ymsum bygdam í oynni. Og arbeiðið er støðugt.

Munur er kortini á, tá skipasmiðjan var upp á sitt størsta og hevði nýbyggingar umframt stórar umvælingar og byggingar. Tá gav hon arbeiði til eina 250 fólk.

Men frá at hava ligið mest sum still í nøkur ár, er nú rættið gongd komin á, og eina 80 fólk hava nú støðugt arbeiði. Og tað sær heldur ikki so galið út framtíðir.

Gunnar Mohr, stjóri, sigur, at teir í løtuni ikki hava nakað stórra arbeiði á pappirinum, men at smáumvælingar og annað gevur teimum nóg mikið í eina tíð fram. Og tað er jú ikki so galið.

Ella sum stjórni sjálvur sigur tað: – Tað hongur saman hjá okkum.

Gunnar Jónsson, skipari og eigari:

Arbeiðið er væl úr hondum greitt

Íslendingar halda, at tað hevur tikið í so langa tíð, men nú liðugt er, eru teir sera væl nøgdir við úrslitið

LEO POULSEN

Ísleifur er gamla Durid úr Klaksvík. Hann er nú heima-hoyrandi í Vestmannaoyggjunum í Íslandi, og tó at skipið upprunaliga var bygt á Skála Skipasmiðju í 1976, os var tað kortini meiri av tilvild, at teir aftur komu hendavegin, nú skipið skuldi hava eina stórra yvirhaling.

Gunnar Jónsson sigur, at teir høvdu fingið eina 7-8 tilboð upp á arbeiðið, men at tilboðið frá Skipasmiðjuni á Skála var hitt mest áhugaverda. Tí tóku teir av.

Tilboðið vóru annars komin ymsastaðni frá, sjálvandi úr Íslandi, men eisini úr øðrum londum; eitt nú Polen.

– Prísurin var sjálvandi tað týðningarmesta fyri okkum, og tað var eisini tí vit gjørdur av at taka við tilboðnum úr Føroyum, sigur Gunnar Jónsson, sum umframt at vera skipari eisini er annar av eigarunum av Ísleifi.

Lodna og síld

Teir báðir Gunnar og Leivur Ársælsson keyptu bátin úr Klaksvík í 1981, og hava síðani ríkið hann.

Gunnar sigur, at fyrstu tvey árin gekst ikki so væl, tí lodnan bleiv burtur, og tá hetta er størsti parturin av fiskiskapinum, gjørdust hesi tvey árin tung.

Men síðani gekst betur í hond, og seinastu fim árin hava verið heilt góð. Serliga hevur tað verið góði lodnufiskiskapurin, ið hevur havt

stóran týðning.

Umframt lodnu fiska teir eisini síld. Hetta fer fyri tað mesta fram í íslenskum sjógv, men nú síldin tykst at hava tikið gamla ferðingarmyndir upp aftur, royna teir eisini í føroyskum sjógv.

Eisini fylgja teir síldini í norskan sjógv, og teir hava roynt nokk so fitt í Loyni-krókinum. Men Gunnar sigur, at tað hevur ikki órogað víðurskiptini við norðmenn, tí teir leggja ikki so nógv lag í, um síld verður fiskað har.

Alt verður landað í Íslandi, tí báturin hevur ikki kólitangar, og kann tiskil ikki sigla langt við veiðini. Alt verður avreitt til fiskamjøl.

Hevur drigið út

Sum nevnt er lodnufiskiskapurin avgerandi fyri úrslitið hjá bátinum, og tí heldur Gunnar Jónsson, at tað hevur drigið nakað langt út at fáa bátin liðnan.

– Vanliga tekur lodnan seg upp um mánaðarskiptið januar/februar. Men íslensku havkanningarskipini hava ikki enn rakt við lodnu, og tað boðar ikki frá góðum, sigur Gunnar Jónsson.

Sum kunnugt er eisini verkfall í íslensku fiskivinnuni, og tí høvdu teir ikki sloppi út kortini. Av tí sama er vandin heldur ikki so stórur, um enn arbeiðið hevur drigið nakað longur út enn roknað var við.

Ein eygleiðari hevur verið í Føroyum alla tíðina síðani báturin kom higar 4. september, og umframt hava teir skiftst at verið her so leiðis, at altíð tveir ella trýggir mans hava verið á skipasmiðjuni. Seinastu trýggjar vikurnar hava so fleiri mans verið her, nú báturin var um at vera liðugur.

Ísleifur fór aftur til Íslands í fyrradagin, og Gunnar Jónsson væntaði, at teir sluppu til fiskiskap rimiliga skjótt.

– Verkfallið hevur so mikið stóra ávirkan á íslenska samfelagið at eg roki við, at Altíngið leggur uppí og stóðgar tí við lóg, metti hann.

Vanliga eru einir 14–15 mans við Ísleifi.

Teir lögdu síðsta hond á málingararbeiðið, tá Sosíalurín vitjandi mánaðagin

Leivur Ársælsson og Gunnar Jónsson keyptu bátin úr Klaksvík í 1981